

Vari Felicia Beklagar Sig

Cornelis Vreeswijk

Dom spärrade in mina fåglar
När jag kom hit.
Och så sade jag: Detta blir nog bara
En kort visit!

Ge mig mina duvor åter, min herre
Vet hut och skäms!
Hör ni ej hur dom gråter, min herre
För att ni skräms?

Fy för en sådan tanke
Och sån'a fän!
- Att hålla mina ljuvliga duvor fångna
I karantän!

Det kunde jag slätt inte ana, min herre!
Skäms och vet hut.
Ni har en ovanlig vana, min herre.
- Hur står Ni ut?

Så säger Felicia tankfullt:
(Vid kvarn och bloss)
- Det finns något illa vridet häröver
(Och gråt förstås!)

Men låtom oss aldrig glömma, min herre
Att hut går hem.
Och resterna må vi gömma, min herre
Och glömma dem.

Dom spärrade in mina duvor
Med stenhård blick
Och jag lade mig ned på sängen och grät
Och reste mig och gick.
Och vill Ni att jag återvänder, min herre
- För allan del.
Det ärlångt mellan våra länder, min herre.
Tack och farväl.